

32006D0618

L 262/44

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

22.9.2006.

ODLUKA VIJEĆA

od 24. srpnja 2006.

o sklapanju, u ime Europske zajednice, Protokola za sprječavanje, suzbijanje i kažnjavanje krijumčarenja ljudi, posebice žena i djece, kojim se dopunjuje Konvencija Ujedinjenih naroda protiv transnacionalnog organiziranog kriminaliteta u vezi s onim odredbama Protokola koje su obuhvaćene člankom 179. i člankom 181.a Ugovora o osnivanju Europske zajednice

(2006/618/EZ)

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, a posebno njegove članke 179. i 181.a, u vezi s člankom 300. stavkom 2. podstavkom 1. i člankom 300. stavkom 3. podstavkom 1.,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije,

uzimajući u obzir mišljenje Europskog parlamenta ⁽¹⁾,

budući da:

- (1) Komisija je, uz odobrenje Vijeća i u ime Zajednice, u pregovorima dogovorila dijelove Protokola koji su pod nadležnošću Zajednice.
- (2) Vijeće je naložilo Komisiji da pregovara o pristupanju Zajednice dotičnom međunarodnom ugovoru.
- (3) Pregovori su uspješno zaključeni, a Zajednica je 12. prosinca 2000. potpisala pravni instrument koji je iz njih proizašao, u skladu s Odlukom Vijeća 2001/87/EZ od 8. prosinca 2000. ⁽²⁾
- (4) Pojedine države članice su stranke Protokola dok je u drugim državama članicama u tijeku postupak ratifikacije.
- (5) Sklapanje Konvencije odobreno je u ime Zajednice Odlukom Vijeća 2004/579/EZ od 29. travnja 2004. ⁽³⁾, što je uvjet da Zajednica postane ugovorna stranka Protokola u skladu s člankom 37. stavkom 2. Konvencije.
- (6) Ispunjeni su i ostali uvjeti za polaganje isprave o odobrenju od strane Zajednice, a koji su predviđeni člankom 36. stavkom 3. Konvencije i člankom 16. stavkom 3. Protokola.
- (7) Ako su odredbe Protokola obuhvaćene člankom 179. i člankom 181.a Ugovora, sklapanje Protokola trebalo bi odobriti u ime Zajednice.
- (8) Ako su odredbe Protokola obuhvaćene Dijelom III. Glave IV. Ugovora, sklapanje Protokola u ime Zajednice trebalo bi odobriti zasebnom odlukom Vijeća ⁽⁴⁾.

- (9) Zajednica bi pri polaganju isprave o odobrenju trebala položiti i izjavu o opsegu nadležnosti Zajednice u odnosu na pitanja uređena Protokolom, u skladu s člankom 16. stavkom 3. Protokola o trgovini ljudima,

ODLUČILO JE:

Članak 1.

Protokol za sprječavanje, suzbijanje i kažnjavanje krijumčarenja ljudi, posebice žena i djece, kojim se dopunjuje Konvencija Ujedinjenih naroda protiv transnacionalnog organiziranog kriminaliteta, kako je naveden u Prilogu I., odobrava se u ime Europske zajednice.

Isprava Zajednice o formalnoj potvrdi sadrži izjavu o nadležnosti u skladu s člankom 16. stavkom 3. Protokola, kako je navedena u Prilogu II.

Članak 2.

Ova se Odluka primjenjuje ako su odredbe Protokola obuhvaćene člankom 179. i člankom 181.a Ugovora.

Članak 3.

Predsjednika Vijeća ovlašćuje se da odredi osobu ovlaštenu za polaganje isprave o formalnoj potvrdi radi obvezivanja Zajednice.

Ova se Odluka objavljuje u *Službenom listu Europske unije*.

Sastavljeno u Bruxellesu 24. srpnja 2006.

Za Vijeće
Predsjednik
K. RAJAMÄKI

⁽¹⁾ Još nije objavljeno u Službenom listu.

⁽²⁾ SL L 30, 1.2.2001., str. 44.

⁽³⁾ SL L 261, 6.8.2004., str. 69.

⁽⁴⁾ Vidjeti stranicu 51. ovoga Službenog lista.

PRILOG I.

PROTOKOL

o sprečavanju, suzbijanju i kažnjavanju trgovine ljudima, posebno ženama i djecom, kojim se dopunjuje Konvencija Ujedinjenih naroda protiv međudržavnog kriminala

PREAMBULA

DRŽAVE STRANKE OVOG PROTOKOLA,

IZJAVLJUJUĆI da učinkovito djelovanje u borbi protiv krijumčarenja osoba, posebice žena i djece, traži sveobuhvatan međunarodni pristup u državama podrijetla, tranzita i odredišta, koji uključuje mjere za sprečavanje takvog krijumčarenja, za kažnjavanje krijumčara i za zaštitu žrtava takvog krijumčarenja, uključujući zaštitu njihovih međunarodno priznatih ljudskih prava,

UZIMAJUĆI U OBZIR ČINJENICU da, usprkos postojanju raznih međunarodnih instrumenata koji sadrže pravila i praktične mjere za borbu protiv izrabljivanja osoba, osobito žena i djece, ne postoji univerzalni instrument koji bi se bavio svim aspektima krijumčarenja osoba,

ZABRINUTE da, u nedostatku takvog instrumenta, osobe koje su podložne krijumčarenju neće biti dovoljno zaštićene,

PODSJEĆAJUĆI na rezoluciju Opće skupštine 53/111 od 9. prosinca 1998., u kojoj je Skupština odlučila da se osnuje poseban međudržavni odbor s neograničenim sastavom s ciljem izrade sveobuhvatne međunarodne konvencije protiv transnacionalnog organiziranog kriminaliteta i rasprave o izradi, među ostalim, međunarodnog instrumenta koji bi se odnosio na krijumčarenje žena i djece,

UVJERENE da će dopuna Konvencije Ujedinjenih naroda protiv transnacionalnog organiziranog kriminaliteta međunarodnim instrumentom za sprečavanje, suzbijanje i kažnjavanje krijumčarenja osoba, posebice žena i djece, biti korisna u borbi protiv tog kriminala,

SPORAZUMJELE SU SE KAKO SLIJEDI:

I. OPĆE ODREDBE

Članak 1.

Odnos prema konvenciji ujedinjenih naroda protiv transnacionalnog organiziranog kriminaliteta

1. Ovaj Protokol dopunjuje Konvenciju Ujedinjenih naroda protiv transnacionalnog organiziranog kriminaliteta. On će se tumačiti zajedno s Konvencijom.

2. Odredbe Konvencije Ujedinjenih naroda protiv transnacionalnog organiziranog kriminaliteta primjenjivat će se, *mutatis mutandis*, na ovaj Protokol, osim ako ovdje nije drugačije određeno.

3. Kaznena djela utvrđena u skladu sa člankom 5. ovoga Protokola smatrat će se kaznenim djelima utvrđenima u skladu s Konvencijom.

Članak 2.

Svrha

Svrha ovoga Protokola je:

- (a) sprečavanje i borba protiv krijumčarenja ljudi, posebice žena i djece;
- (b) zaštita i pomoć žrtvama takvog krijumčarenja, poštujući u potpunosti njihova ljudska prava; i

- (c) promicanje suradnje između država stranaka kako bi se ispunili ti ciljevi.

Članak 3.

Uporaba pojmova

U svrhe ovoga Protokola:

- (a) „krijumčarenje osoba” znači vrbovanje, prijevoz, transfer, pružanje utočišta i prihvata osoba, pomoću prijetnje ili uporabe sile ili drugih oblika prinude, otmice, prijevare, zlorabe ovlasti ili položaja bespomoćnosti ili davanje ili primanje plaćanja ili sredstava da bi se postigla privola osobe koja ima kontrolu nad drugom osobom, u svrhu izrabljivanja. Izrabljivanje će minimalno uključiti, iskorištavanje prostitucije drugih ili drugih oblika seksualnog iskorištavanja, prisilni rad ili usluge, ropstvo ili odnose slične ropstvu, podčinjavanje ili odstranjivanje organa.
- (b) Privola žrtve krijumčarenja osoba na namjeravano iskorištavanje iz stavka a) ovoga članka neće se uzimati u obzir tamo gdje je bilo korišteno bilo koje sredstvo iz stavka a).
- (c) Vrbovanje, prijevoz, transfer, pružanje utočišta ili prihvata nekog djeteta u svrhu izrabljivanja smatrat će se „krijumčarenjem osoba” čak i ako to ne uključuje bilo koje sredstvo iz stavka a) ovoga članka;
- (d) „Dijete” označava bilo koju osobu mlađu od 18 godina.

Članak 4.**Opseg primjene**

Ovaj se Protokol primjenjuje, osim ako nije drugačije određeno, na sprječavanje, istragu i progon kaznenih djela utvrđenih u skladu s člankom 5. ovog Protokola, u slučajevima kad ta djela imaju transnacionalna obilježja i gdje uključuju neku organiziranu zločinačku grupu, kao i na zaštitu žrtava takvih kaznenih djela.

Članak 5.**Inkriminiranje**

1. Svaka država stranka usvojiti će zakonske i druge mjere koje su nužne da se utvrdi kao kazneno djelo, ponašanje utvrđeno u članku 3. ovoga Protokola, kada je počinjeno namjerno.

2. Svaka država stranka usvojiti će također zakonske i druge mjere koje su neophodne da se kao kaznena djela utvrde:

- (a) sukladno temeljnim pojmovima svojega pravnog sustava, pokušaj počinjenja kaznenog djela utvrđenog u stavku 1. ovoga članka;
- (b) sudioništvo u kaznenom djelu utvrđenom u stavku 1. ovoga članka; i
- (c) organiziranje ili poticanje drugih osoba da počine kazneno djelo utvrđeno u stavku 1. ovoga članka.

II. ZAŠTITA ŽRTAVA KRIJUMČARENJA OSOBA**Članak 6.****Pomoć žrtvama krijumčarenja osoba i njihova zaštita**

1. U odgovarajućim slučajevima i u opsegu koji omogućavaju domaći pravni propisi, svaka država stranka štititi će privatnost i identitet žrtava krijumčarenja osoba uključujući, među ostalim, tajno vođenje postupaka u svezi takvog krijumčarenja.

2. Svaka država stranka osigurati će da njen domaći pravni ili upravni sustav sadrži mjere koje omogućavaju žrtvama krijumčarenja osoba, u odgovarajućim slučajevima:

- (a) informaciju o primjenjivom sudskom i upravnom postupku;
- (b) pomoć kako bi se omogućilo da njihova gledišta i brige budu predstavljeni i razmatrani na odgovarajućem stupnju kaznenog postupka protiv počinitelja, na način da ne budu na štetu prava obrane.

3. Svaka država stranka razmotrit će provedbu mjera čiji je cilj fizički, psihički i društveni oporavak žrtava krijumčarenja osoba uključujući, u odgovarajućim slučajevima, suradnju s nevladinim organizacijama, drugim relevantnim organizacijama i drugim elementima građanskog društva, a posebno pružanje:

(a) odgovarajućeg smještaja;

(b) savjetovanje i informiranje, posebno u svezi njihovih zakonskih prava, na jeziku koji žrtve krijumčarenja osoba mogu razumjeti;

(c) medicinsku, psihološku i materijalnu pomoć; i

(d) mogućnosti zapošljavanja, odgoja i obrazovanja.

4. Svaka država stranka uzet će u obzir, pri primjeni odredaba ovoga članka, dob, spol i posebne potrebe žrtava krijumčarenja osoba, osobito posebne potrebe djece, uključujući odgovarajući smještaj, obrazovanje i skrb.

5. Svaka država stranka nastojat će pružiti fizičku sigurnost žrtvama krijumčarenja osoba dok se nalaze na njezinu državnome području.

6. Svaka država stranka osigurati će da njezin pravni sustav sadrži mjere koje nude žrtvama krijumčarenja osoba mogućnost dobivanja naknade za pretrpljenu štetu.

Članak 7.**Status žrtava krijumčarenja osoba u državama primateljicama**

1. Uz poduzimanje mjera u skladu sa člankom 6. ovog Protokola, svaka država stranka razmotrit će prihvaćanje zakonskih ili drugih odgovarajućih mjera kojima se dopušta žrtvama krijumčarenja osoba da ostanu na njezinu državnome području, privremeno ili stalno, u odgovarajućim slučajevima.

2. U provedbi odredbe iz stavka 1. ovoga članka, svaka država stranka razmotrit će na odgovarajući način okolnosti humanitarne i osobne naravi.

Članak 8.**Repatrijacija žrtava krijumčarenja osoba**

1. Država stranka čiji je državljanin žrtva krijumčarenja osoba ili u kojoj ima trajno boravište u vrijeme ulaska na državno područje države stranke primateljice, olakšat će i prihvatiti, uz dužno poštivanje sigurnosti te osobe, njezin povratak bez prekomjernog ili neopravdanog odugovlačenja.

2. Kada država stranka vrati žrtvu krijumčarenja osoba državi stranci čiji je ta osoba državljanin ili u kojoj ima, u vrijeme ulaska na državno područje države stranke primateljice, pravo na trajno boravište, takav povratak bit će proveden uz dužnu brigu o sigurnosti te osobe i o stanju bilo kakvoga kaznenog postupka u svezi sa činjenicom da je ta osoba žrtva krijumčarenja i bit će, po mogućnosti, dobrovoljan.

3. Na zahtjev države stranke primateljice, zamoljena država stranka provjerit će, bez nepotrebnog i neopravdanog odugovlačenja, da li je osoba koja je žrtva krijumčarenja osoba njezin državljanin ili da li je imala trajno boravište na njezinu državnome području u vrijeme ulaska u državno područje države stranke primateljice.

4. Kako bi se olakšao povratak žrtve krijumčarenja osoba koja je bez odgovarajućih isprava, država stranka čija je ta osoba državljanin ili u kojoj je imala trajno boravište u vrijeme ulaska na državno područje države stranke primateljice, izdat će na zahtjev države stranke primateljice takve putne isprave ili drugo odobrenje koje može biti neophodno za putovanje te osobe i ponovni ulazak na njezino državno područje.

5. Ovaj članak ne utječe na bilo koje pravo žrtava krijumčarenja osoba u skladu s bilo kojim domaćim zakonom države stranke primateljice.

6. Ovaj članak ne utječe na bilo kojeg primjenjivi dvostrani ili mnogostrani sporazum ili dogovor koji uređuje, u cijelosti ili djelomično, povratak žrtava krijumčarenja osoba.

III. SPRJEČAVANJE, SURADNJA I DRUGE MJERE

Članak 9.

Sprječavanje krijumčarenja osoba

1. Države stranke utvrdit će sveobuhvatnu politiku, programe i druge mjere:

- (a) za sprječavanje i borbu protiv krijumčarenja osoba; i
- (b) za zaštitu žrtava krijumčarenja osoba, posebice žena i djece, od ponovnog postajanja žrtvom.

2. Države stranke nastojat će poduzeti mjere kao što su istraživanja, informativne kampanje i korištenje masovnih medija te društvene i gospodarske inicijative za sprječavanje i borbu protiv krijumčarenja osoba.

3. Politike, programi i druge mjere utvrđeni u skladu s ovim člankom uključivat će, prema potrebi, suradnju s nevladinim organizacijama, drugim relevantnim organizacijama i drugim elementima građanskog društva,

4. Države stranke usvojiti će ili pojačati mjere, uključujući bilateralnu i multilateralnu suradnju, za ublažavanje čimbenika poput siromaštva, nerazvijenosti i nepostojanja jednakih mogućnosti, koji čine osobe, posebice žene i djecu, podložnima krijumčarenju.

5. Države stranke usvojiti će ili pojačati pravne i druge mjere poput onih na obrazovnom, društvenom i kulturnom polju, uključujući bilateralnu i multilateralnu suradnju, za smanjivanje potražnje koja potiče sve oblike izrabljivanja osoba, posebice žena i djece, što dovodi do krijumčarenja.

Članak 10.

Razmjena informacija i izobrazba

1. Tijela zadužena za provedbu zakona, imigracijska i druga mjerodavna tijela država stranaka međusobno će surađivati, na prikladan način, razmjenjujući informacije, u skladu sa svojim domaćim zakonodavstvom, kako bi one mogle utvrditi:

- (a) da li su pojedinci koji prelaze ili pokušavaju prijeći međunarodnu granicu s putnim ispravama koje pripadaju drugim osobama ili bez putnih isprava počinitelji ili žrtve krijumčarenja osoba;
- (b) vrste putnih isprava koje osobe koriste ili pokušavaju koristiti da bi prešle međunarodnu granicu u svrhu krijumčarenja osoba; i
- (c) sredstva i metode koje koriste organizirane zločinačke skupine za krijumčarenje osoba, uključujući vrbovanje i prijevoz žrtava, putove i veze između pojedinaca i skupina upletenih u takvo krijumčarenje te moguće mjere za njihovo otkrivanje.

2. Države stranke pružit će ili pojačati stručno usavršavanje službenika zaduženih za provedbu zakona i nadzor nad imigracijom te drugih ovlaštenih službenika koji rade na sprječavanju krijumčarenja osoba. Izobrazba se treba usredotočiti na metode koje se koriste u sprječavanju takvog krijumčarenja, progonu krijumčara i zaštiti prava žrtava, uključujući zaštitu žrtava od krijumčara. Izobrazba također treba uzeti u obzir potrebu vođenja računa o ljudskim pravima i pitanjima koja se tiču spola i djece te potaknuti suradnju s nevladinim organizacijama, drugim relevantnim organizacijama i drugim elementima građanskog društva.

3. Država stranka koja prima informacije udovoljit će svakom zahtjevu države stranke koja je poslala informacije glede ograničenja njihovog korištenja.

Članak 11.

Mjere na granici

1. Bez utjecaja na međunarodne obveze u svezi slobodnog kretanja ljudi, države stranke utvrdit će, u najvećoj mogućoj mjeri, granične kontrole koje su neophodne za sprječavanje i otkrivanje krijumčarenja ljudi.

2. Svaka država stranka usvojiti će zakonske i druge odgovarajuće mjere kako bi se spriječilo, u najvećoj mogućoj mjeri, da prijevozna sredstva komercijalnih prijevoznika budu korištena za počinjenje kaznenih utvrđenih djela utvrđenih u skladu s člankom 5. ovoga Protokola.

3. Gdje je moguće, i bez utjecaja na odredbe primjenjivih međunarodnih konvencija, takve će mjere uključivati utvrđivanje obveze komercijalnih prijevoznika, uključujući bilo koje poduzeće za prijevoz ili vlasnika ili operatera bilo kojeg prijevoznog sredstva, da provjeri posjeduju li svi putnici putne isprave potrebne za ulazak u državu primateljicu.

4. Svaka država stranka poduzet će neophodne mjere u skladu sa svojim domaćim zakonodavstvom da se odrede sankcije u slučajevima kršenja obveze utvrđene u stavku 3. ovoga članka.

5. Svaka država stranka razmotrit će poduzimanje mjera koje dozvoljavaju, u skladu s njezinim domaćim zakonodavstvom, odbijanje ulaska ili otkazivanje viza osobama upletenim u počinjenje kaznenih djela utvrđenih ovim Protokolom.

6. Bez utjecaja na odredbe članka 27. Konvencije, države stranke razmotrit će jačanje suradnje između službi granične kontrole, među ostalim, uspostavom i održavanjem izravnih putova komunikacije.

Članak 12.

Sigurnost i kontrola isprava

Svaka država stranka poduzet će mjere koje su neophodne, u skladu s raspoloživim sredstvima:

- (a) kako bi se osiguralo da putne ili osobne isprave koje je izdala budu takve kvalitete da se ne mogu lako zlorabiti te da se ne mogu lako krivotvoriti ili nezakonito mijenjati, umnožavati ili izdati; i
- (b) kako bi se osigurala cjelovitost i sigurnost putnih ili osobnih isprava izdanih od, ili u ime države stranke te spriječila njihova nezakonita izrada, izdavanje i korištenje.

Članak 13.

Valjanost i važenje isprava

Na zahtjev druge države stranke, država stranka će, u skladu sa svojim domaćim zakonodavstvom, provjeriti u razumnom roku valjanost i važenje putnih ili osobnih isprava izdanih ili navodno izdanih u njezino ime, a za koje se sumnja da su korištene za krijumčarenje osoba.

IV. ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 14.

Klauzula izuzeća

1. Ništa u ovome Protokolu neće utjecati na prava, obveze i odgovornosti država i pojedinaca prema međunarodnom pravu, uključujući međunarodno humanitarno pravo i međunarodno pravo o ljudskim pravima, a posebice, gdje je primjenjivo, Konvenciju iz 1951. i Protokol iz 1967., u svezi sa statusom izbjeglica i načelom neodbijanja prihvata, navedeno u tim dokumentima.

2. Mjere utvrđene ovim Protokolom bit će tumačene i primijenjene na način da nitko ne bude diskriminiran zbog toga što

je žrtva krijumčarenja osoba. Tumačenje i primjena tih mjera bit će u skladu s međunarodno priznatim načelima nediskriminacije.

Članak 15.

Rješavanje sporova

1. Države stranke nastojat će pregovorima riješiti sporove u svezi s tumačenjem ili primjenom ovoga Protokola.

2. Bilo koji spor između dviju ili više stranaka u svezi s tumačenjem ili primjenom ovoga Protokola koji se ne može riješiti pregovorima u razumnom vremenskom roku bit će dostavljen na arbitražu na zahtjev jedne od tih stranaka. Ako, šest mjeseci nakon datuma zahtjeva za arbitražu, te države stranke nisu u mogućnosti složiti se glede organizacije arbitraže, bilo koja od tih država stranaka može predati spor Međunarodnom sudu pravde zahtjevom u skladu sa Statutom Suda.

3. Svaka država stranka može, u vrijeme potpisivanja ratifikacije, prihvata ili odobrenja ili pristupa ovome Protokolu, izjaviti da se ne smatra vezanom stavkom 2. ovoga članka. Druge države stranke neće biti vezane stavkom 2. ovoga članka u odnosu na bilo koju državu stranku koja je stavila takvu rezervu.

4. Bilo koja država stranka koja je stavila rezervu u skladu sa stavkom 3. ovoga članka može u bilo koje vrijeme povući tu rezervu slanjem obavijesti glavnome tajniku Ujedinjenih naroda.

Članak 16.

Potpisivanje, ratifikacija, prihvata, odobrenje i pristup

1. Ovaj Protokol bit će otvoren za potpisivanje svim državama od 12. do 15. prosinca 2000. u Palermu, Italija, a nakon toga u sjedištu Ujedinjenih naroda u New Yorku do 12. prosinca 2002.

2. Ovaj Protokol bit će otvoren za potpisivanje i regionalnim organizacijama za ekonomsku integraciju pod uvjetom da je najmanje jedna država članica takve organizacije potpisala Konvenciju u skladu sa stavkom 1. ovoga članka.

3. Ovaj Protokol podliježe ratifikaciji, prihvatu ili odobrenju. Isprave o ratifikaciji, prihvatu ili odobrenju polažu se kod glavnog tajnika Ujedinjenih naroda. Regionalna organizacija za ekonomsku integraciju može položiti svoju ispravu o ratifikaciji, prihvatu ili odobrenju ako je najmanje jedna njezina država članica to već učinila. U toj ispravi o ratifikaciji, prihvatu ili odobrenju, takva organizacija naznačit će opseg svoje nadležnosti u odnosu na pitanja koja uređuje ovaj Protokol. Ta je organizacija dužna izvijestiti depozitara o svim relevantnim promjenama u pogledu opsega svoje nadležnosti.

4. Ovaj Protokol otvoren je za pristup bilo koje države ili regionalne organizacije za ekonomsku integraciju čija je najmanje jedna država članica stranka ovoga Protokola. Isprave o pristupu polažu se kod glavnog tajnika Ujedinjenih naroda. U vrijeme pristupa, regionalna organizacija za ekonomsku integraciju dat će izjavu o opsegu svoje nadležnosti u odnosu na pitanja koje uređuje ova Konvencija. Takva će organizacija također izvijestiti depozitara o svim relevantnim promjenama opsega svoje nadležnosti.

Članak 17.

Stupanje na snagu

1. Ovaj Protokol stupa na snagu devedesetoga dana od datuma polaganja četrdesete isprave o ratifikaciji, prihvatu, odobrenju ili pristupu, ali neće stupiti na snagu prije stupanja na snagu Konvencije. Za potrebe ovoga stavka, svaka isprava koju položi regionalna organizacija za ekonomsku integraciju neće se pribrajati onima koje su položile države članice te organizacije.

2. Za svaku državu ili regionalnu organizaciju za ekonomsku integraciju koja ratificira, prihvati ili odobri ovaj Protokol ili mu pristupi nakon što bude položena četrdeseta isprava u tu svrhu, Protokol stupa na snagu tridesetoga dana od datuma kad ta država ili organizacija položi mjerodavnu ispravu, ili na dan stupanja na snagu ovoga Protokola u skladu s odredbama stavka 1. ovoga članka, prema tome koji je datum kasniji.

Članak 18.

Izmjena

1. Po isteku roka od pet godina od stupanja na snagu ovoga Protokola, država stranka Protokola može predložiti izmjenu i dostaviti je glavnom tajniku Ujedinjenih naroda koji će predloženu izmjenu proslijediti državama strankama i Konferenciji stranaka Konvencije na razmatranje i odlučivanje o prijedlogu. Države stranke ovoga Protokola, okupljene na Konferenciji stranaka, uložiti će svaki napor kako bi postigle konsenzus o svakoj izmjeni. Ako su iscrpljena sva nastojanja oko postizanja konsenzusa i nije postignut sporazum, za izmjenu će biti potrebna, kao posljednja mogućnost, dvotrećinska većina država stranaka ovoga Protokola koje su prisutne i glasuju na zasjedanju Konferencije stranaka.

2. Regionalne organizacije za ekonomsku integraciju, u stvarima u okviru njihove nadležnosti, ostvaruju svoje pravo

glasovanja u skladu s ovim člankom, s brojem glasova koji odgovara broju njihovih država članica koje su stranke ovoga Protokola. Te organizacije ne ostvaruju svoje pravo glasovanja ako njihove države članice ostvare svoje pravo i obrnuto.

3. Izmjena usvojena u skladu sa stavkom 1. ovoga članka podliježe ratifikaciji, prihvatu ili odobrenju država stranaka.

4. Izmjena usvojena u skladu sa stavkom 1. ovog članka stupa na snagu s obzirom na državu stranku devedeset dana nakon datuma polaganja kod glavnog tajnika Ujedinjenih naroda isprave o ratifikaciji, prihvatu ili odobrenju te izmjene.

5. Kada izmjena stupi na snagu, obvezujuća je za države stranke koje su izrazile pristanak da njome budu vezane. Ostale države stranke i dalje će biti vezane odredbama ovoga Protokola i svake prijašnje izmjene koju su ratificirale, prihvatile ili odobrile.

Članak 19.

Otkaz

1. Država stranka može otkazati ovu Konvenciju pisanom obaviješću glavnom tajniku Ujedinjenih naroda. Takav otkaz proizvodi učinak godinu dana od datuma primitka te obavijesti od strane glavnog tajnika.

2. Regionalna organizacija za ekonomsku integraciju prestaje biti strankom ovoga Protokola ako su ga otkazale sve njezine države članice.

Članak 20.

Depozitar i jezici

1. Glavni tajnik Ujedinjenih naroda određen je za depozitara ovoga Protokola.

2. Izvornik ovoga Protokola, čiji su tekstovi na arapskom, kineskom, engleskom, francuskom, ruskom i španjolskom jeziku jednako vjerodostojni, pohranjen je kod glavnog tajnika Ujedinjenih naroda.

U POTVRDU TOGA, potpisani opunomoćenici, propisno ovlašteni od svojih odnosnih vlada, potpisali su ovaj Protokol.

PRILOG II.

Izjava o nadležnosti Europske zajednice u odnosu na pitanja uređena Protokolom o sprečavanju, suzbijanju i kažnjavanju trgovine ljudima, posebno ženama i djecom, kojim se dopunjuje Konvencija Ujedinjenih naroda protiv međudržavnog organiziranog kriminala

Članak 16. stavak 3. Protokola za sprečavanje, suzbijanje i kažnjavanje krijumčarenja ljudi, posebice žena i djece, predviđa da isprava o ratifikaciji, prihvatu ili odobrenju regionalne organizacije za ekonomsku integraciju sadrži izjavu kojom se utvrđuju pitanja uređena tim Protokolom u odnosu na koja su države članice te organizacije koje su ujedno stranke Protokola prenijele nadležnost na organizaciju.

Protokol za sprečavanje, suzbijanje i kažnjavanje krijumčarenja ljudi, posebice žena i djece, primjenjuje se, s obzirom na nadležnosti prenesene na Europsku zajednicu, na područjima na kojima se primjenjuje Ugovor o osnivanju Europske zajednice i pod uvjetima utvrđenima u tom Ugovoru, a posebno u njegovom članku 299. i njemu priloženim protokolima.

Ova izjava ne dovodi u pitanje položaj Ujedinjene Kraljevine i Irske u skladu s Protokolom o schengenskoj pravnoj stečevini uključenoj u okvir Europske unije i u skladu s Protokolom o položaju Ujedinjene Kraljevine i Irske koji su priloženi Ugovoru o Europskoj uniji i Ugovoru o osnivanju Europske zajednice.

Ova izjava također ne dovodi u pitanje položaj Danske u skladu s Protokolom o položaju Danske koji je priložen Ugovoru o Europskoj uniji i Ugovoru o osnivanju Europske zajednice.

U skladu s člankom 299., ova se izjava također ne primjenjuje na područja država članica u kojima se navedeni Ugovor ne primjenjuje i ne dovodi u pitanje akte i stajališta koja mogu biti donesena, u skladu s Protokolom, od strane dotičnih država članica u ime i u interesu tih područja. U skladu s gore navedenom odredbom, u ovoj se izjavi navode nadležnosti koje su države članice u odnosu na pitanja uređena Protokolom prenijele na Zajednicu u skladu s Ugovorima. Opseg i izvršavanje takve nadležnosti Zajednice po svojoj su prirodi podložni stalnim promjenama kako Zajednica bude nadalje donosila odgovarajuća pravila i propise te će Zajednica dopuniti ili izmijeniti ovu izjavu, ako je to potrebno, u skladu s člankom 16. stavkom 3. ovoga Protokola.

Zajednica ističe da ima nadležnost u vezi s prelaskom vanjskih granica država članica, uređivanjem normi i postupaka kada provodi nadzor nad osobama na tim granicama te pravilima o vizama za namjeravane boravke u trajanju do tri mjeseca.

Zajednica je također nadležna za mjere imigracijske politike u vezi s uvjetima za ulazak i boravak i mjere za borbu protiv ilegalnog boravka, uključujući povratak osoba koje ilegalno borave na području Zajednice. Stoviše, ona može poduzeti potrebne mjere kako bi osigurala suradnju između relevantnih upravnih tijela država članica, kao i između tih tijela i Komisije, u već spomenutim područjima. U tim je područjima Zajednica donijela pravila i propise, i stoga je isključivo zadatak Zajednice, tamo gdje je donijela takva pravila i propise, stupiti u vanjske obveze s trećim zemljama ili kompetentnim međunarodnim organizacijama.

Povrh toga, politika Zajednice dopunjuje, u području razvojne suradnje, politike koju provode države članice i uključuje odredbe za sprečavanje i suzbijanje krijumčarenja ljudi.
